

„Kaip gražu būti Dievo žonglieriumi!“

Būna, kas nors man sako: Tėve, jei esu nuvargęs ir šaltas; jei meldžiantis ar vykdant kitą pamaldumo praktiką man atrodo, kad vaidinu komediją... Šiam draugui ir tau – jei esi tokioje pačioje padėtyje – atsakau: komediją? Tai didis dalykas, mano sūnau! Vaidink komediją! Viešpats yra tavo žiūrovas: Tėvas, Sūnus, Šventoji Dvasia; valandėlėmis, kai „vaidiname komediją“, mus stebi Švenčiausioji Trejybė.

liepos 14 d.

– Kaip gražu taip veikti priešais Dievą, iš meilės, tam, kad Jam patiktum tuomet, kai gyvenimas eina prieš plauką! Būti Dievo žonglieriumi! Koks nuostabus vaidmuo, vaidinamas iš Meilės, su pasiaukojimu, ne savo asmeniniam pasitenkinimui, o tam, kad patiktum mūsų Viešpačiui! – Tai reiškia gyventi dėl Meilės. (Kalvė, 485)

Šventajame Rašte skaitome: *ludens in orbe terrarum*, Jis linksminasi visoje žemėje. Bet Dievas mūsų neapleidžia, nes tučtuojau pridedama: *deliciae meae esse cum filiis hominum*, – džiaugiasi lankydamas žmonių vaikus. Viešpats žaidžia su mumis. Kai mums atrodo, kad apsimetinėjame, nes esame be ūpo, kai jaučiamės šalti ir apatiški, kai pasidaro sunku atlikti savo pareigas

ar siekti dvasinių tikslų, kuriuos sau
iškėlėme, tuomet galvokime, kad
Dievas žaidžia su mumis,
tikėdamasis, jog mes grakščiai
suvaidinsime savo „komediją“.

Galiu pasakyti, kad kartais Viešpats
man suteikdavo gausių malonių, bet
dažniausiai dirbdavau ne pagal savo
polinkius. Daug ką darydavau ne
todėl, kad man patinka, o todėl, kad
tai turiu daryti iš Meilės. Bet, tėve, ar
galima apsimetinėti Dievo
akivaizdoje? Ar tai nėra
veidmainiavimas? Būk ramus, tau
atėjo laikas dalyvauti žmogiškojoje
komedijoje stebint dieviškajam
žiūrovui. Ištvėrk. Tėvas, Sūnus ir
Šventoji Dvasia atidžiai stebi tavo
spektaklį, todėl viską daryk iš meilės
Dievui, kad Jį pamalonintum, nors
tau ir būtų sunku.

Kaip gražu būti Dievo žonglieriumi!
Kaip nuostabu iš Meilės
pasiaukojamai suvaidinti šią

komedią be menkiausio asmeninio
pasitenkinimo, kad patiktų Dievui,
mūsų Tėvui, kuris žaidžia su mumis!
Pažvelk į Dievą ir sakyk Jam: šito
daryti nenoriu, bet paaukosiu Tau. Ir
imkis iš tiesų šio darbo, net jei ir
manai, kad tai tik komedija.
Palaiminta komedija! (Dievo
bičiuliai, 152)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/kaip-grazu-buti-dievo-
zonglieriumi/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/kaip-grazu-buti-dievo-zonglieriumi/) (2026-03-18)